

[Holstein.]

lag af de Synspunkter, som altid har været den højtærede Finansministers, og som det erkendes fra Venstres Side under de nuværende økonomiske Forhold er bydende nødvendigt at omsætte i praktisk Handling.

Herefter skal jeg gaa over til selve Lovforslagets Indhold og Form. Det ærede Medlem Hr. P. Munch vilde gøre gældende, at denne Skattereform i Virkeligheden kun vil lette de store Formuer, som ikke giver et ekstraordinært stort Udbytte, derimod ikke de almindelige Formuer, som kun giver et ringe Udbytte. Den Vurdering er, saa vidt jeg kan se, ganske fejlagtig. Hvis vi tænker os, at en Mand har en Formue paa 100 000 Kr., som slet ingen Afkastning giver, og samtidig har en Arbejdsindtægt paa f. Eks. 5 000 Kr., saa vil han efter den gældende Lov komme til at betale 132 Kr. i Indkomstskat og 345 Kr. i Formueskat. Efter den højtærede Finansministers Forslag vil han komme til at betale det samme i Indkomstskat, men kun 172 Kr. i Formueskat, altsaa det halve, saa det er ikke berettiget at sige, at denne Reform kun kommer de store Formuer og ikke de smaa til gode.

Det ærede Medlems Grundbetragtning synes at være den, at naar man overhovedet accepterer store Formuer, store Kapitaler, maa det være under den Forudsætning, at de afkaster et saa ekstraordinært stort Udbytte, at den progressive Formuebeskatning deri finder sin rationelle Begrundelse, og at hvis det ikke er Tilfældet, ja, saa er det de paagældende Formuers Fejl, og saa skal den stærkt progressive Formuebeskatning alligevel opretholdes, for saa gælder det om ved Hjælp af den at slaa disse Formuer, disse Kapitaler i Stykker.

Nu vil jeg gerne bede ærede Medlemmer baade af det radikale og det socialdemokratiske Parti, hvis de ser det som et skattepolitisk, økonomisk Formaal at slaa Formuer og Kapitaler i Stykker ved Beskatning, da at sige aabent, at det er det, der er Meningen, for saa er det en Politik.

Hvis det er Meningen simpelt hen at plyndre de rige ved Beskatning, er det let at gøre det, og hvis de Herrer mener, det er et økonomisk og erhvervsøkonomisk fordelagtigt Maal at sætte sig, beder jeg dem blot om at sige det aabent og redeligt, saa Offentligheden ved, hvad de Herrer Skattepolitik er. Saa kan vi altid diskutere, hvorvidt den er rigtig eller ej, men lad os faa klart frem, hvad det er, de vil, lad det ikke blive camoufleret, maskeret.

Saa er det en Politik, maaske Socialisme,

jeg vil hellere sige, at saa er det maaske Marxistisk Maksimalisme, for det er vel ikke tilladt at bruge Udtrykket Bolchevisme, det formoder jeg ikke er et parlamentarisk Udtryk, men saa kan jeg jo sige det paa Latin som Maksimalisme — det ene er russisk, og det andet er Latin.

Maksimalisme er en Politik, og jeg respekterer altid Politik, selv om jeg synes, den er pinegal, naar det blot maa blive sagt aabent og ærligt, hvad det er, man vil, hvor det er, man vil hen; men lad det ikke blive camoufleret som demokratisk Økonomi og demokratisk Beskatningspolitik, for det er det absolut ikke, det har intet med liberal Økonomi og liberale Beskatningsprincipper at gøre.

Hvis man mener, at store Formuer, at Rigdomme, at Kapitaler er til Skade for Samfundet, er det den letteste Sag af Verden i vort lille socialdemagogiske Samfund at blive af med dem, for vi kan blot forøge Formueskattens Progression, vi kan blot flytte Pælene, som det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, nogle miles længere ud. Vi kan tage en Formueskat f. Eks. paa 20 pCt. eller 25 pCt. af Formuen, saa skal det ærede Medlem se, hvor hurtigt han bliver af med Formuerne baade paa Land og i By, og hvor hurtigt han kan gaa over til at lave Husmandsbrug, Saa er det et Spørgsmaal, om disse Husmandsbrug under de nuværende økonomiske Forhold vil betale sig bedre, end hvis man havde en rimelig Formuebeskatning og saa lod Forholdene udvikle sig af sig selv.

Vi har i Øjeblikket 2 000 Landejendomme i Danmark paa over 12 Tdr. Hartkorn. Vi har, saa vidt jeg ved, her i Landet nogle og firs Tusinde Landejendomme paa mellem 1 og 12 Tdr. Hartkorn og ca. 120 000 paa under 1 eller 1½ Td. Hartkorn. Der er altsaa 2 000 paa over 12 Tdr. Hartkorn. Hvis det ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ser det som et attraktivt landøkonomisk og nationaløkonomisk Formaal at slaa disse 2 000 Landejendomme i Stykker, skal de ærede Medlemmer blot forøge Progressionen i Formuebeskatningen, saa gaar det nemlig hurtigere, end det gaar nu, saa kan de hurtigt blive af med dem, saa kan de hurtigt komme til at lave Husmandsbrug paa disse Ejendomme; naar man indfører en Formueskat, som virker konfiskatorisk, som Aar for Aar konfiskerer en Del af Ejendommen, faar man gennemført den Politik, som de ærede Medlemmer synes at være Talsmænd for.

Men Spørgsmaalet er for det første, om